

در نظربازی ما بی خبران حیرانند

من چنینم که نمودم دگر ایشان دانند	1 در نظربازی ما بی خبران حیرانند
عشق داند که درین دایره سرگردانند	2 عاقلان نقطه پرگار وجودند ولی
ماه و خورشید همین آینه می گردانند	3 جلوه گاه رخ او دیده من تنها نیست
ما همه بنده و این قوم خداوندانند	4 عهد ما با لب شیرین دهنان بست خدا
آه اگر خرقه پشمین به گرو نستانند	5 مفلسانیم و هوای می و مطرب داریم
که در آن آینه صاحب نظران حیرانند	6 وصل خورشید به شب پره اعمی نرسد
عشقبازان چنین مستحق هجرانند	7 لاف عشق و گله از یار زهی لاف دروغ
ورنه مستوری و مستی همه کس نتوانند	8 مگرم چشم سیاه تو بیاموزد کار
عقل و جان گوهر هستی به نثار افشانند	9 گر به نزهتگه ارواح برد بوی تو باد
دیو بگریزد از آن قوم که قرآن خوانند	10 زاهد ار رندی حافظ نکند فهم چه باک
گر شوند آگه از اندیشه ما مغیچگان	11
بعد ازین خرقه صوفی به گرو نستانند	

روایت شاملو

1، 3، 6، 2، 9، 8، 7، 4، 5، 10

وصف رخساره خورشید ز خفاش میرس

مگرم شیوه چشم تو بیاموزد کار

لاف عشق و گله از یار؟ - زهی لاف خلاف ! -

عهد ما با لب شیرین دهنان بست خدای !

که در این آینه صاحب نظران حیران اند.
ورنه مستوری و مستی همه کس نتوانند.
عشقبازان چنین مستحق هجران اند !
ما همه بنده و این قوم خداوندان اند .